

בגזרות לבתי ספר על-יסודיים
קיץ תשס"ה, 2005
מספר השאלה: 001203

סוג הבדיקה:
מועד הבדיקה:
מספר השאלה:

תנ"ך

2 ייחדות לימוד

על פי המתוכנת החדשה

הוראות לנבחן

א. משך הבדיקה: שעתיים וחצי.

ב. מבנה השאלה ופתחה ההערכה: בשאלון זה שלושה פרקים

פרק ראשון	—	12 נקודות	—	(4x3)
פרק שני	—	28 נקודות	—	(14x2)
פרק שלישי	—	60 נקודות	—	(14x2) + (14x1)

סה"כ — 100 נקודות

ג. חומר עזר מוגבר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום.
מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספра בלבד.
(2) התרמץ בנושא. שים לב לכתיב, לכתיב ולפיסוק

הערה: בקטועים המצלומים מן התנ"ך בא השם המפורש בצורה ח'!

כתב במחברת הבדיקה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שרצונך למתוב טיוויה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיוויה" בראש כל עמוד טיווה. רישום טיוותות כלשהן על דפים שמתוו למחברת הבדיקה עלל לגרום לפשיטת הבדיקה!

ההנחיות בשאלון זה מגושחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות לנבחנים כאחד.

בהצלחה!

/המשך מעבר לדף/

ה שאלות

פרק ראשון – קטע שלא נלמד (12 נקודות)

קרא שמו אל א, יי"ג, 1-14.

ב בזדונה שאל במלבו ושתי שנים מלך עלי-ישראל: ויבחר-
לו שיאל שלשות אלף מישראל ויהיו עם-שיאל אלף
במכתש ובחדר בית-אל ואלפי הי' עם-יונתן בגבעת בנימין
ו יותר העם שלח איש לאלהיו: ויר' יונתן את נציב פלשתים
אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאל עתלו תלו בשובר בכל-
ד הארץ לאמור ישמעו העברים: וכל-ישראל שמעו לאמור
הבה שיאל את-נציב פלשתים וסתובאש ישראל בפלשתים
ויעזק העם אחריו שיאל הגליל: ופלשתים נאספו להלחם
עם-ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפי פרשים ועם
בחול אשר על-שפת-הים לרבות ייעלו ויתנו במקמש קדרמת
בית און: ואיש ישראל דאו כי עד-לו כי גש העם ויתחכאו
העם במערות ובחוות ובטלעים ובארחים ובברות: ועברים
עברו את-הירדן הארץ גדר גלעד ושיאל עודנו בгалיל וככל-
ה העם חרד אחריו: וייחלו שבעת ימים למועד אשר שמואל
ולא-בא שמואל הגליל ויפץ העם מעליו: ויאמר שיאל הגשו
אל-העללה והשלמים ויעל העלה: ויהי כבלתנו להעלות
העללה והנה שמואל בא ויעז שיאל לקדאות לברכו: ויאמר
שמואל מה עשית ויאמר שיאל כיראיתי כינפץ העם
מעלי אתה לא-בא למועד הימים ופלשתים נאספים
במקמש: ויאמר עתה ירדו פלשתים אליו הגליל ופני זה לא
י-חליט ואתאפק ואעללה העלה: ויאמר שמואל
אל-שיאל נסفلת לא שמרת את-מצוות זה אל-היר אשר
צד כי עתה הבין זה את-מלךך אל-ישראל עד-
עולם: ועתה מלכתחך לא-תקום בקש זה לו איש כלבו
ויעוזו זה לנגד עלי-עמו כי לא שמרת את אשר צו

זה :

ענה על שלוש שאלות: על שאלת 1 (חובה), ועל שתיים מהשאלות 2-4 (לכל שאלה – 4 נקודות).

ענה על שאלת 1 (חובה).

1. פסוקים 1-10 משמשים רקע לתיאור הטעון בין שואל לשמואל (המובא בפסוקים 11-14). יש הטוענים כי בפסוקים 1-10 נזכרים דברים אחדים, היכולים לתמוך בהחלטת שואל שלא לחכות לשמואל.

הבא מפסוקים 1-10 שלושה דברים היכולים לבסס טענה זו. הסבר.

ענה על שתיים מהשאלות 2-4.

2. "בן שנה שואל במלכו" (פסוק 1).
 - א. אפשר לראות אי-התאמה בין מיללים אלה לבין המשך הפרק. הסבר. (2 נקודות)
 - ב. יש הטוענים שבפסוק 1 אירעה שגיאה של מעתיק. הסבר כיצד טענה זו פותרת את אי-התאמה שציינית בסעיף א. (2 נקודות)

3. בפסוק 3 בקטע שלפניך יש שתי הוכחות לכך שמלחמותו של שואל היה מרד בפלשטים. מה הן שתי הוכחות? הייעזר בשופטים, ג', 27; שמואל ב, ח', 6.

4. קרא את דברי שמואל לשואל בשםואל א, יי, 8:
 "וירדך לפני הגלגל והנה אנכי יורד אליך להעלות עלות לזבח זבחיו שלמים, שבעת ימים תזוחל עד בואי אליך והודעתني לך את אשר תעשה".
 - א. שואל ושמואל מבינים באופן שונה את ההוראה שבפסוק זה. הסבר. (2 נקודות)
 - ב. מהי המסקנה השונה של בלאות מהם בנווגע למעשה של שואל בפסוקים 9-8
 (בקטע שלפניך)? הסבר. (2 נקודות)

* * *

פרק שני – נושא הוגג: "מלכים ונביים" (28 נקודות)

ענה על שתי שאלות: על אחד מהשאלות 5-6, ועל אחד מהשאלות 7-8.
בכל אחד מהשאלות שבחרת ענה על שניים מהסעיפים א-ג.
(לכל סעיף – 7 נקודות; סה"כ – 14 נקודות לשאלת)

ענה על אחד מהשאלות 5-6.

5. קרא מלכים א, א, 5-20.

וְאַדְנִיה בָּנָדְחִית

ה

מתנשק לאמר אני מלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים
ו איש רצים לפניו: ולא-עצמם אביו מימיו לאמר מרווע ככח
עשית וגס-הוא טוב-תאל מאר ואותו ילדה אחריו אבשלום:
ו יהיו דבריו עם יואב בן-צדריה ועם אביתר הכהן ויעזרו
ח אחריו אדניה: וצדוק הכהן ובנו-יו בז-יהוילע ונתן הנביא
ט ושמיעו רשי והגבורים אשר לדוד לא היו עם-אדניה: ויבח
אדניה צאן וברק ומרי עם אבן הזחלת אשר-אצל עין
רגל ויקרא את-בל-אחיו בני המלך ולכל-אנשי יהודה עברי
ה מלך: ואת-נתן הנביא ובנו-יו ואת-הגבורים ואת-שלמה
יא אחיו לא קרא: ויאמר נתן אל-בת-שבע اسم-שלמה לאמור
הלו שבעת כי מלך אדניה בנדחית ואדניה דוד לא ידע:
יב ועתה לבי איעץ נא עזה ומלאני את-נפשך ואת-נפש בנך
יג שלמה: לך ובא אל-המלך דוד ואמרת אליו הלא-אתה
אדני המלך נשבעת לאחותך לאמר כי-שלמה בגין מלך
יד אחרי והוא ישב על-כסאי ומרווע מלך אדניה: הנה עוזך
מדברת שם עם-המלך ואני אבו אחריך ומלאתי את-
טו דבריך: ותבא בת-שבע אל-המלך החדרה והמלך יקון מאר
טו ואבישג השונמי משרות את-המלך: ותקד בת-שבע
יג ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה-מלך: ותאמר לו אדני אתה
ג שבעת בזה אל-ליך לאחותך כי-שלמה בגין מלך אחריו
יח והוא ישב על-כסאי: ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני
טו המלך לא ידעת: זיינה שור ומריא-ויצאן לרבי ויקרא לכל-
בניהם המלך ולא-ביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך
כ לא קרא: אתה אדני המלך עני כל-ישראל עליך להגין
לهم מי ישב על-כסא אדני-המלך אחדיו:

ענה על שניהם מהסעיפים א-ג.

א. קרא גם **דברים**, יז, 15-20.

מן הڪטע שלפניך ניכרת העמדה של הסופר המקרה כלפי האפשרות שאדוניה ימלוך.

הסביר עמדה זו לפי ההשוואה בין שני פרטיהם בסיפור אדוניה ובין החוק **שבדרכם**.

המלך אדוניה מתוארת על ידי הסופר המקרה (פסוקים 7-10) ועל ידי בת-שבע (פסוקים 17-19).

מן ההבדל בתיאורים בולטת המטרה של בת-שבע.

מהי מטרתה? בסיס את דבריך על שלושה הבדלים בין התיאורים.

קרא את הפירושים שלפניך לפסוק 12:

רד"ק פירש: "וַיָּמְלֹטֵי אֶת נְפַשִּׁי" – כי חשש שם ימלוך אדוניהו, ימית אחרי מות דוד [את] בת-שבע ושלמה כדי יצא לו ערעור במלחמות. **או פירש**: וַיָּמְלֹטֵי את נְפַשִּׁי וְאֶת נְפַשִּׁי בְּנֵק' מביזון, שלא תהיו עבדים לאדוניהו".

מצודת דוד פירש: "וַיָּמְלֹטֵי" – בכך שتمלט את נְפַשִּׁי וכוי, כי אם ימלוך אדוניה, בודאי יחרוג אתכם, למען לא תהיו לו לשטן בדבר המלוכה".

הסביר, לפי כל אחד מהפירושים של רד"ק, מהי הסיבה לעצה שנוטן נתן לבת-שבע. לאיזה מהפירושים של רד"ק דומה הפירוש של מצודת דוד?

6. קרא מלבכים א, י"ז, 17-24.

ויהי י

אחר הדברים האלה חלה בונְהַאשָּׁה בעלת הבית וייה חלון
 חזק מאד עד אשר לא נזורתה-בָּו נסמה: ותאמר אל-אלֹהִים ז
 מה-לִי, ולו אֱישׁ האלֹהִים בְּאֵת אֵלִי, לְהַזְפִּיר אֶת-עֲוֹנִי
 ולחמית אֶת-בָּנִי: ויאמר אלהיך תנילי אֶת-בָּנֶךָ ויקחוה יט
 מתיicker ויעלה אל-העליה אשר-זו ישב שם וישכחו על-
 מטה: ויקרא אל-הָהּ ויאמר הָהּ אֱלֹהִים גָּם עַל-הַאלְמָנָה כ
 אשר-אני מתגורר עמה הדרות להמית אֶת-בָּנָה: ויתמודד כא
 עַל-הַלְּדָשׁ שְׁלֹשׁ פעמים ויקרא אל-הָהּ ויאמר הָהּ אֱלֹהִי
 תשב-נא נפש-הילד זה על-קרבו: וישמע הָהּ בְּקוֹל כב
 אליו ותשב נפש-הילד על-קרבו ויחי: וילח אל-הו אֶת-
 הילד וירדו מונ-העליה הביתה ותנה לו לאמו ויאמר אלהיך ראי ח' בָּנֶךָ: ותאמר האשלה אל-אלֹהִים עתה זה יְלֻעֵתִי כי
 איש אֱלֹהִים אתה ודבר הָהּ בְּפִינְאָמת:

עונה על שניים מהすべיפים א-ג.א. ציין ארבעה כינויים של האישה בקטע שלפני, והסביר את השימוש בכינויים על פי
 קשרם.ב. קרא פסוקים 21-22 בקטע וכן מלכים ב, ד', 32-35.

סדר הפעולות בהחיהה שמבצע אליו שונה מסדרן בהחיהה שמבצע אלישע.

מהו השוני, וכי怎 שוני זה יכול לرمוז על ביקורת כלפי אלהו?

ג. יש המפרשים כי ג' פירושו התערבות אלוהים במעשה הבריאה, ויש המפרשים כי נס
 פירושו התרחשות טבעית שהופכת לנס" בגלל תזמון וצירוף מקרים.(1) לאיזה משני סוג הנסים מתאים הנס בספר שלפני? נמק את תשומתך, ובسس
 אותה על הפסוקים. (4 נקודות)(2) ה tangshimot של נס משaira ראש חזק על העדים לנט.
 הבא ראייה אחת מהכתוב לחיזוק טענה זו. (3 נקודות)

ענה על אחת מהשאלות 7-8.

7. קרא ירמיה, א', 4-19.

ירמיה, א', 4-12.וַיֹּהּ דָבַר־הָהָר אֵלִי לְאָמֵד: בְּطֶרֶם

אָצַרְתִּי בְּבֶטֶן יְדֻעָתִיךְ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא מִרְחָם הַקְרָבָתִיךְ נְבִיא אָצַרְתִּי
וּלְגָזִים נְתַחֲתִיךְ: וַיֹּאמֶר אֶחָד אֶלְيָהָהָר הָנָה לְאִידְעָתִי פֶּבֶר
כִּי־נִנְעֵד אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר הָהָר אֵלִי אֶל־תֹּאמֶר נִנְעֵד אָנֹכִי כִּי עַל־
חַבְלָא שֶׁאֲשַׁלְחָנִי תַּלְךְ וְאַתְּ כִּל־אָשֶׁר אָצַרְתָּ תֹּדֶבֶר: אֶל־
טַּת תִּירְאָ מִפְנִיהם כִּי־אָתָּה אָנִי לְהַצְלָךְ נְאָסָהָר: וַיַּשְׁלַח הָהָר
אָתָּה־יְדוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר הָהָר אֵלִי הָנָה נְתַחֲתִי דְבָרִי בְּפִינְךָ:
רָאָה הַפְּקָדָתִיךְ וְהִים הַזָּה עַל־הָגָזִים וְעַל־הַמְּנַלְכּוֹת לְגַתּוֹשׁ
וְלִגְתּוֹץ וְלִהְאָבִיד וְלִהְרֹום לְבָנוֹת וְלִנְטוֹעַ: וַיֹּהּ
דָבַר־הָהָר אֵלִי לְאָמֵד מִה־אָתָּה רָאָה יְרֻמְיהּ וַיֹּאמֶר מִקְלָ
בִּשְׁקָדָד אָנִי רָאָה: וַיֹּאמֶר הָהָר אֵלִי הִתְבַּת לְדֹאֹת בִּידְשָׁקָד
אָנִי עַל־דְּבָרִי לְעַשְׂתוֹ:

ירמיה, א', 17-19.וְאַתָּה תָּאֹזֵר מִתְעֵד וּקְמַת וּדְבָרַת

אָלָיוָהֶם אֵת כִּל־אָשֶׁר אָנֹכִי אָצַרְתִּי אֶל־תַּחַת מִפְנִיהם פָּנִיד
חַבְלָא לְפִנְיהם: וְאֵن הָנָה נְתַחֲתִיךְ הַיּוֹם לְעֵיר בְּבָאָר וְלִעְמָדוֹד
בְּרוֹזָל וְלִחְמוֹת נְחַשֵּׁת עַל־כָּל־הָאָרֶץ לְמִלְבָא יְהוָה לְשָׁדֵיהָ
טַּלְכָה וְלִעֵם הָאָרֶץ: וְנַלְחָמוּ אֲלֵיכָה וְלֹא־יַגְבִּלוּ לְךָ בִּיאָתָן
אָנִי נְאָסָהָר לְהַצְילָךְ:

ענה על שניים מהסעיפים א-ג.

א. אפשר לראות בתיאור ההקדשה של ירמיהו לנביא דגם אופיני (בתנ"ך) של מינוי לנביא לשילוחות.

על פי הקטוע, ציון ארבעה שלבים האופיניים לדגם של הקדשה, ובבסיס כל שלב על הכתוב.

ב. קרא ירמיה, ל"א, 26-27.

יש המוצאים בספר ירמיה מבנה מעגלי, הנפתח בהקדשה של ירמיהו (פרק א') ונסגר בפרק ל"א, 26-27.

הבא שתי דוגמאות למבנה זה.

ג. יש הטוענים שהקדשו של ירמיהו היא בעלת אופי מלכוטתי.

(1) כיצד פסוק 10 יכול לחזק טענה זו? (2 נקודות)

(2) באسطלה שהקים מלך חמת לכבוד אלוהיו הוא מכיר שהוא אל אמר לו:

"אל תירא, כי אני המלכתי ואני עומד עמך ואחלץך מן המלכים שהטילו عليك מצור".

הסביר מהו הדמיון בין הכתוב באسطלה ובין הכתוב בפסוקים 17-19. (5 נקודות)

/המשך בעמוד 8/

8. קרא ירמיה, כ"ח, 11-1, 15-17.

ירמיה, כ"ח, 1-11

וַיֹּאמֶר יְהוָה בְּשָׁנָה הַהִיא בְּדָאשִׁית מִמְלָכָת

א'

צָדְקָה מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁנֶת הַרְבָּעִית בְּחַדֵּשׁ הַחְמִישִׁי אָמַר
אֱלֹהִים חֲנִינָה בְּנֵדָעָאָרְגָּרְגָּלְגָּלְלָה אֲשֶׁר מִגְּבָעָן בֵּית הָהָרְגָּלְגָּלְלָה לְעֵינָם
בְּהַבְּהָנִים וְכָל־הָעָם לִאמְרָה: מִה־אָמַר הָהָרְגָּלְגָּלְלָה צְבָאות אֱלֹהִים
יִשְׂרָאֵל לִאמְרָה שְׁבָרְתִּי אֶת־עַלְמָלְךָ בְּבָבָל: בָּעוֹד שְׁנָתִים
יָמִים אֲנִי מִשְׁבֵּט אֶל־הַמִּקְוָם הַזֶּה אֶת־כָּל־כָּלָלְבָבָל בֵּית הָהָרְגָּלְגָּלְלָה
אֲשֶׁר לִקְחָנָה נִבְכְּדָנָאָרְגָּרְגָּלְגָּל מִקְּהַפְּקָוָם הַזֶּה וַיְבָאֵם
בְּבָבָל: וְאֶת־יִבְנִיה בְּנוֹיְהָיוֹקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־גָּלוֹת
יְהוּדָה הַבָּאִים בְּבָבָל אֲנִי מִשְׁבֵּט אֶל־הַמִּקְוָם הַזֶּה נָאָסָה הָהָרְגָּלְגָּלְלָה
כִּי אֲשֶׁר אֶת־עַלְמָלְךָ בְּבָבָל: וַיָּמָלֵר יְרֻמִּיה הַנְּבִיא אֶל־
חֲנִינָה הַנְּבִיא לְעֵינָם הַבָּהָנִים וְלְעֵינָם כָּל־הָעָם הַעֲמָדִים בַּבֵּית
הָהָרְגָּלְגָּלְלָה: וַיֹּאמֶר יְרֻמִּיה הַנְּבִיא אָמַן בְּנֵי יְעָשָׂה הָהָרְגָּלְגָּלְלָה יָקָם הָהָרְגָּלְגָּלְלָה
אֶת־דְּבָרֵיךְ אֲשֶׁר נִבְאָת לְהַשְׁיב בְּלִי בֵּית הָהָרְגָּלְגָּלְלָה וְכָל־הַגָּולָה
מִבְּבָל אֶל־הַמִּקְוָם הַזֶּה: אָנָּךְ שְׁמַעְנָא הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
דָּבָר בָּאוֹנֵךְ וּבָאוֹנֵךְ כָּל־הָעָם: הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הִי לִפְנֵי וּלְפָנֵיכֶם
מִזְרָחָה וְמִזְרָחָה אֶל־אֶרְצֹות רַבּוֹת וְעַל־מִמְלָכוֹת גָּדוֹלֹת
לִמְלחָמָה וְלִדְעָה וְלִדְבָּר: הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִנְבָא לְשָׁלוֹם בְּבָא
דָּבָר הַנְּבִיא יָדַע הַנְּבִיא אֲשֶׁר־שְׁלָחוּ הָהָרְגָּלְגָּלְלָה בָּאָמָת: וַיָּקֹח
חֲנִינָה הַנְּבִיא אֶת־הַמּוֹתָה מִלְּעֵל צֹאָר יְרֻמִּיה הַנְּבִיא
וַיִּשְׁבְּרָהּ: וַיֹּאמֶר חֲנִינָה לְעֵינָם כָּל־הָעָם לִאמְרָה כִּי
הָהָרְגָּלְגָּלְלָה כִּכְה אֲשֶׁר אֶת־עַלְמָלְךָ בְּנֵדָעָאָרְגָּרְגָּלְגָּל מִקְּהַפְּקָוָם
שְׁנָתִים יָמִים מִלְּלָעֵל צֹאָר כָּל־הָגּוֹיִם וְלֹא יָרֻמֵּיה הַנְּבִיא
לִדְרוֹפוֹ:

(שים לב: קטע נוסף וסעיפים השאלה בעמוד הבא).

ירמיה, כ"ח, 17-15

וַיֹּאמֶר יְرֻמִּיה הָנְبִיא אֶל־
 חֲנִינָה הָנְבִיא שִׁמְעָנָא חֲנִינָה לֹא־שְׁלֹחֵנָה לְךָ וְאַתָּה
 תַּבְטַחֵת אֶת־הָעָם הַזֶּה עַל־שְׁקָרָה: לְכַן פֶּה אָמַר הָנְבִיא
 מִשְׁלֹחֵנָה מִעַל פָּנֵי הָאָדָמָה הַשְׁנִית אַתָּה מֵת כִּי־סְרָה
 יְדָרְתָּ אֶל־הָנְבִיא: וַיָּמָת חֲנִינָה הָנְבִיא בְּשָׁנָה הַהִיא בְּזֶה
 דְּשִׁבְעִים:

ענה על שניים מהסעיפים א-ג.

א. (1) במה שונה ההתיחסות של ירמיהו לגלוות יהויכין מהתיחסותו של חנינה?

(3 נקודות)

(2) כיצד מציע ירמיהו לעם להתנהג, לפי ירמיה, כ"ז, 12, וכייז' המעשה הסמלי שעשו

חנינה מבטאת עדמה הפוכה? (4 נקודות)

ב. קרא את דברי ב' אופנהיים: "... נתן לומר באופן פרודוקסלי כי ירמיהו, ובמידה רבה גם יתר
 הנביאים הקלסיים, ניבאו על מנת שלא יתקיימו דבריהם. כוונתם להשיב את העם בתשובה לבב
 יתקיימו האיום והפורענות שעលיהם הם מカリיזם".

קרא פסוק 8 בקטע שלפניך.

מדוע הכתוב איןו קובע אם הנביאים הנזכרים בפסוק 8 הם נביי אמת או נביי שקר?
 השב בעזרת דברי אופנהיים.

ג. קרא דבריהם, י"ח, 20. חוק זה מבחין בין שני סוגי نبيי שקר.

(1) הסבר מה הם שני הסוגים. (2 נקודות)

(2) קרא פסוקים 15-17 בקטע שלפניך.

كيف החוק בדבריהם מהו? בסיס לנבואה של ירמיהו בפסוקים אלה? (5 נקודות)

פרק שלישי – נושא החטא (60 נקודות)

בפרק זה עליק לענות על חמש שאלות:

בנושא החoba: על אחת מהשאלות 9-10.

בנושא הבחירה (שאלות 11-20): ענה לפי ההוראות שבעמוד 13.

נושא חובה: "עלילות הראשית"

ענה על אחת מהשאלות 9-10 (לכל שאלה – 14 נקודות).

9. קרא בראשית, א', 1-12, 26; ישעיה, מ', 12-14.

בראשית, א', 12-1

בבראשית ברא אלְהִים את השמים ואת הארץ: וְהָרָא
היתה ותהלך נֶבֶה וּחַשֵּׁךְ עַל־פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַם אלְהִים מִרְחַפֶת
בְּעַל־פְּנֵי הַמִּינִים: וַיֹּאמֶר אלְהִים יְהִיא אָוֹר וַיֹּהִי אָוֹר: וַיֹּאֲרַב
הַאֲתָּה־הָאָדָם בַּיּוֹטֵב וַיַּבְلֹל אֱלֹהִים בֵּין הָאָדָם וּבֵין הַחַשֵּׁךְ: וַיֹּקְרָא
אֱלֹהִים לְאֹור יוֹם וַיַּחַשֵּׁךְ קָרָא לְלֹילָה וַיַּהַרְבֵּב וַיַּהַרְבֵּךְ יוֹם

אחר:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּינִים וַיֹּהַי מִבְּדֵל בֵּין מִינִים
לִמִּינִים: וַיַּעֲשֵׂה אֱלֹהִים אֶת־הָרְקִיעַ וַיַּבְלֹל בֵּין הַמִּינִים אֲשֶׁר
הִמְתַחַת לְرָקִיעַ וּבֵין הַמִּינִים אֲשֶׁר מֵעַל לְרָקִיעַ וַיֹּהַי־כָּנוֹן: וַיֹּקְרָא
אֱלֹהִים לְרָקִיעַ שָׁמִים וַיַּהַרְבֵּב וַיַּהַרְבֵּךְ יוֹם שְׁנִי:
ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקֻנוּ הַמִּינִים מִתְחַת הַשְׁמִינִים אֶל־מִקְומָם אֶחָד
, וַתַּגְּרֹא הַיּוֹבֶשָׁה וַיֹּהַי־כָּנוֹן: וַיֹּקְרָא אֱלֹהִים לְיַבְשָׁה אֶרְץ וּמִקְנָה
יְהַמִּינִים קָרָא יְמִינִים וַיֹּרֶא אֱלֹהִים בַּיּוֹטֵב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׁא
הָאָרֶץ דְּשָׁא עַשֵּׁב מִזְרִיעַ נֶרֶב עַזְּפִי עַשֵּׁה פָּרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר
בְּזַרְעוֹבָיו עַל־הָאָרֶץ וַיֹּהַי־כָּנוֹן: וַתַּוֹּצֵא הָאָרֶץ דְּשָׁא עַשֵּׁב מִזְרִיעַ
נֶרֶב לְמִינָהוּ וְעַזְּפִי עַשֵּׁה פָּרִי אֲשֶׁר נֶרֶבּוּ לְמִינָהוּ וַיֹּרֶא אֱלֹהִים
בַּיּוֹטֵב:

בראשית, א', 26

ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גַּעֲשֵׂה אֶרְם בְּצֶלֶמֶנִי כְּדָמוֹתֶנִי
וַיַּדְחַזֵּב רְגַת הָלֶם וּבְעֹז הַשְׁמִינִים וּבְבִיחָמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־
הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ:

ישעיה, מ', 14-12

ב'

מִידָּמָד בְּשַׁעַלְוֹ מֵימָם וְשַׁמְמָם בְּזֶרֶת תְּפִנָּן
וְכָל בְּשַׁלְשָׁל עַפְרָה אָרֶץ וְשַׁקֵּל בְּפֶלֶל הָרִים גַּבְעֹות בְּמַאֲגִינִּים:
שְׁמִידָּתָבָן אֶתְרָזָה וְאֶשְׁעָצָה יְזִידְעָנוּ: אֶתְרָזָמִי נָעַז
וַיְבִינְהָז וַיְלִמְדְּהָז בָּאָרֶחֶת מִשְׁפָט וַיְלִמְדְּהָז דָּעַת וַיְזַרְקָה תְּבִנּוֹת
יְזִידְעָנוּ:

יש הטענים כי הקטע מישעיה מתיחס לבריאת העולם המתוарנו בבראשית, אי.
או. במא שונה דרך הבריאה בבראשית, אי, 6-12, דרך הבריאה בישעיה, מ', 12-13?
(5 נקודות)

ב. (1) יש הטענים כי ישעיה מציג תפיסה שונה מא שבבראשית, אי, 26:
"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: נָשַׁת אָדָם בְּצַלְמָנוּ כְּדָמוֹתֵנוּ"
מהו ההבדל בין התפיסה בבראשית, אי, 26 ובין התפיסה בישעיה, מ', 13-14? הוכח
את דבריך מן הכתובים. (6 נקודות)

(2) קרא את הקטע שלפניך, מתוך "אנומה אליש".

6.	אֲשֶׁר־צָרוֹר, אֲקָם יְהִי שְׁמוֹ,
7.	אֲבָרָא־צָרוֹר אֲקָם,
8.	לו יַוְשַׁת עַלְיוֹן עַמְלֵל הָאֲלִים, וְמֵה לוֹ נָנוּחוֹ...

מהו תפקיד האדם בעולם לפי בראשית, אי, 26, ומהו תפקידו לפי "אנומה אליש"?

(3 נקודות)

10. קרא בראשית, י"א, 1-9.

וַיְהִי בָּלְדַּהָּרֶץ שָׁפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָתִים: וַיְהִי בְּנֵסֶעֶם נָ
מְקֻדָּם וַיַּמְצָאוּ בְּקָעוֹת בָּאָרֶץ שָׁגַן וַיַּשְׁבוּ שָׁם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־דָּעַת הַבָּהּ נַלְבְּנָה לְבָנָם וַיַּשְׁרַפֵּה לְשָׁרָפָה וַתָּהִי לְהָם
הַלְּבָנָה לְאָבִינוּ וַתַּחֲמַר הַיּוֹם לְחָמָר: וַיֹּאמֶר הַבָּהּ נַבְנֵה
לְנוּ עִיר וּמְגַדֵּל וּרְאֹשֵׁם בְּשָׁמִים וַיַּעֲשֵׂה־לָנוּ שָׁם פְּרִזְפִּין עַל
פִּינֵּי כָּל־הָאָרֶץ: וַיַּרְדֵּה אֱלֹהִים לְرֹאַת אֶת־הָעִיר וְאֶת־הַמְּגַדֵּל
אֲשֶׁר בָּנָה בְּנֵי הָאָדָם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תָּם עַם אֶחָד וַיַּשְׁפַּה אֶחָת
לְכָלָם וַיְהִי תָּהִלָּם לְעִשּׂוֹת וַיַּעֲתֵה לְאֶבְכַּר מִתְּהָם כָּל אֲשֶׁר
יָזַם לְעִשּׂוֹת: הַבָּהּ נַרְדָּה וַיַּבְلִיהְיָה שָׁם שְׁפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ
אָישׁ שְׁפָתָם רְעָיוֹ: וַיַּפְצֵץ אָתָם מִשְׁטָם עַל־פְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ חַ
וַיַּתְהַלֵּךְ לְבִנְתֵּת הָעִיר: עַל־פְּנֵי קָרָא שְׁמָה בְּבָבֶל בִּידָּשָׁם
בְּבָבֶל אֱלֹהִים שְׁפָתָם כָּל־הָאָרֶץ וּמִשְׁטָם הַפִּיצָּם אֱלֹהִים עַל־פְּנֵי
כָּל־הָאָרֶץ:

- א. (1) בסיפור מגדל בבל חטא האנושות הן בחתא הגאות והן בהפרת צו ה'.
בָּסְקְבִיעָה זו על הכתוב. היעור בראשית, א', 28. (4 נקודות)
(2) לסיפור מגדל בבל יש מבנה מוצלב (=מבנה כיאסטי).
הדגם אותו, וכותב איזה רעיון מודגם בעזרת מבנה זה. (4 נקודות)
- ב. סיפור מגדל בבל הוא חלק מתהילה הידידות של המוסר האנושי.
קרא בראשית, ד', 23-8; 10-24. (6 נקודות)
- הסביר כיצד תהליך זה בא לידי ביטוי בפסוקים אלה ובסיפור מגדל בבל.

לפניך חמישה נושאי בחירה, ובכל נושא שתי שאלות:

שאלת חתך ו שאלה בהיקף מצומצם.

ענה על ארבע מבין השאלות 11-20 (סך הכל – 46 נקודות).

לפניך שלביים בבחירה השאלות:

(1) סמן לעצמך את שלושת הנושאים שלמדת.

(2) מבין נושאים אלה, ענה על שתי שאלות חתך.

(3) ענה על שתי שאלות בהיקף מצומצם:

— על שאלה אחת מנושא שכבר עסקת בו בשאלת חתך.

— על שאלה נוספת מהנושא שלא עסקת בו בשאלת חתך.

נושא בחריפות: "חוורבן, גלוות ואגולת"

11. שאלת חתן (14 קודות)

קרה ישעה, מ/י 1-11; ירמיה, כ"ט, 1-7.

ישעה, מ/י 11-1

נחמו נחמו עמי יאמר א
 אליהם: וְפִזְבַּחֲךָ עַל־לְבֵבֶךָ יְרוּשָׁלָם וְקָרְאוּ אֶלְيָהָה כִּי מְלֹא־הָ
 עַבְּדָה כִּי נְרָצָה עֲוֹנָה כִּי לְקַחַת מִינְךָ הָ
 חַפְּתָאִתְּךָ קֹול קָרָא בְּמִזְבֵּחַ פָּנָה דָּרְךָ הָ
 יְשָׂדוּ בְּעַדְתָּה מִסְלָה לְאֱלֹהִינוּ: פָּלָגֵיא יְנָשָׁא וּבְלָהָר וּבְעָהָר
 יְשָׂפְּלוּ וְהָהָר הַעֲלָבָן לְמִישָׁד וּוּרְכָסִים לְבַקְעָה: וְנָגָלה בְּפָזָר הָ
 הָהָר וְרָאוּ בְּלָבְשָׂר יְחֻדוֹ בְּפִי הָהָרָבָר: קֹול
 אמר קָרָא ואמר מה אלקרא בלא-בשרא חיציר ובלא-חפטו
 בצעץ השדה: יבש חציל נבל ציע כו רוח הָהָר נשבה בו
 אבן חציך העם: יבש חמיך נבל ציע ורב אלוהינו יקום ח
 לעלום: על הר-אגבה עליילך מבשורת צוין ט
 הר-ימוי בפיה קולך מבשורת ירושלים הר-ימוי אל-תיראי
 אמרו לערי יהודה הנה הנה אליהם: הנה אדני הָהָר בחוק
 יבזא ו/or עשו משלחה לו הנה שברז אתו ופעלהו לפניו:
 בראש עדרו ירעא בורען יקוץ טלאים ובחיקו ישא עלות א
 ימיהל:

(שים לב: קטע נוסף וסעיף השאלה בעמוד הבא.)

ירמיה, כ"ט, 1-7

* *

וְאֶלְهָ דָבְרִי הַפֵּר אֲשֶׁר שָׁלַח יְרֻמִּיה
 חֶנְבִּיאָ מִירוֹשָׁלָם אֶל־יְהֻדָּה וְקַמְנִי הַגּוֹלָה וְאֶל־הַכְּהָנִים וְאֶל־
 חֶנְבִּיאִים וְאֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר הַגָּלָה נִבְוֹכְדָנָאצֶר מִירוֹשָׁלָם
 בָּבֶלְהָ: אַתְּרִי עַזְתִּי יְכִנֵּה הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִילָה וְהַפְּרִיכִים שְׁלִי
 יְהוּדָה וִירוֹשָׁלָם וְהַחֲרֵשׁ וְהַמְּסָגֵר מִירוֹשָׁלָם: בִּיד אַלְעָשָׂה
 בְּנֵשְׁפָן וְגִמְרִיחָ בְּנֵיחָלְקִיה אֲשֶׁר שָׁלַח צְדָקִיה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 אֶל־נִבְוֹכְדָנָאצֶר מֶלֶךְ בָּבֶל בָּבֶלְהָ לְאמֹר: כִּי אָמַר הָאֱלֹהִים
 עֲבָוֹת אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל לְבָלְהַגּוֹלָה אֲשֶׁר־הַגְּלִיתִי מִירוֹשָׁלָם
 בָּבֶלְהָ: בְּנו בָתִים וְשָׁבּו גַּטְעָגָנוֹת וְאֶכְלוּ אֶת־פְּרִיצָן: קְחוּ נְשִׁים
 וְחַלְיוֹתָן בְּנִים וְבָנוֹת וְקַחְוּ לְבִנֵּיכֶם נְשִׁים וְאֶת־בָּנוֹתֵיכֶם תְּנַשְּׁאֵן
 לְאָנָשִׁים וְתַלְדְּנָה בְנִים וְבָנוֹת וְרוּבָדָשָׁם וְאֶל־תִּמְעַטוּ: וְדָרְשָׁא
 אֶת־שְׁלֹזָם הָעִיר אֲשֶׁר הַגְּלִיתִי אֶתְכֶם שְׁמָה וְהַתְּפִלְלוּ בְּעֵדָה
 אֶל־הָאֱלֹהִים בְּשִׁלּוֹמָה וְהִיָּה לְכֶם שְׁלֹזָם:

- א. מהו האירוע ההיסטורי המתואר בנבואה ירמיהו, ובעקבות איזה אירוע היסטורי מבוא ישעיהו? (5 נקודות)
- ב. בغال רקע ההיסטורי השונה, כל אחד מהנבאים מבוא נושא שונה:
ציין שלושה דברים שרמיהו מציע לעם לעשות, וככתוב שני תחומים שבהם יחול שינוי בעתיד, לפי נושא זה של ישעיהו. (6 נקודות)

12. שאלת **בהיקף מצומצם** (6 נקודות)

קרא חגי, א', 5-11.

ה. **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים:** **עֲבֹתָיו לְבָבֵם עַל־דָּרְכֵיכם;**
וְהַעֲמָתָם הַדָּבָר וְהַבָּא מִשְׁעָט אָבוֹל וְאַיִן־לְשָׁבָעָה שְׁתוֹ וְאַיִלְךָ
לְשָׁבָרָה לְבָוט וְאַיִלְלָתָם לוֹ וְהַמִּשְׁתָּרֵד מִשְׁתָּרֵל אַל־עַזּוֹר
וְנָחוֹב: **כַּה אָמַר יְהוָה עֲבֹתָיו לְבָבֵם עַל־**
חַדְרֵיכֶם: עַל־חַדְרֵךְ וְהַבָּא תְּמַצֵּן יְבֻנֵּה הַבַּיִת וְאַרְצָה בָּבוֹן וְאַבְבָּרֵךְ
ט אָמַר יְהוָה: פְּנֵיה אֶל־הַרְבָּה וְהַנֶּה לְמַשְׁט וְהַבָּא תְּמַצֵּן הַבַּיִת
וְנִפְרֹחַתְּ בָּו יְעַזְּנֵן מִהְדָּנָתָם יְהוָה עֲבֹתָיו יְעַזְּנֵן בִּירְתָּא אֲשֶׁר־הַזָּהָא
חַדְרֵב וְאַתָּתָם רְצִيم אִישׁ לְבִיתָו: עַל־פְּנֵיכֶם עַל־לִפְנֵיכֶם בְּלֹא שְׁמִים
אַמְתָּל וְהַאֲרֵץ בְּלֹא יְבּוֹלָה: וְאַקְרָב אַחֲרָב עַל־הַאֲרֵץ וְעַל־
הַחֲרִים וְעַל־הַדָּגָן וְעַל־הַתִּינְשָׁל וְעַל־הַיְצָר וְעַל־אַטְרָה
תֹּזְعִיא אַהֲדָמָה וְעַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהָמָה וְעַל בְּלִי־גַּעַ

בְּפִתְּחָה:

בפסוק 6 יש שימוש במטפורה ובתקבולה כדי להבהיר מסר מסוים.

א. הבא דוגמה מהפסוק **לכל אחד מאמצעים ספרותיים אלה.** (3 נקודות)

ב. מהו המסר שהציג מבקש להבהיר בעורת האמצעים הספרותיים?

מה הוא מציע לך לעשות כדי לשנות את מצבם?

(6 נקודות)

/המשך בענ

נושא בחירה: "אדם וגורלו בספרות החכמתה"

13. שאלת חתך (14 נקודות)

קרא איוב, ז, 1-9; ח, 1-7.

איוב, ז, 1-9

א. בזען אליפז התיימן ויאמר: הנשה דבך אליך תלאה וצען
 ב. במלין מי יובל: הנה יסורת רבים וירדים רפות תחזק: בושל
 ג. יקימון מליך וברבים כדרעות תאפש: כי עתה חבוא אליך
 ד. ותלא תגע ערך ותבהל: שלא ידעת בסלתך תקומה ותם
 ה. דרכיך: זכרנו מיהוא נקי אבר איפחה ישדים נכהדה: באשר
 ט. ראייתו תרשי אנו וזרע עמל יקארדו: מנשחת אללה יאהו
 ובירוחך אף יכלו:

איוב, ח, 1-7

יען א.
 בליך והשוו ויאמר: עד אין תפלא אללה ורוח פבר אמרי ב-
 פיך: האיל ישות משפט ואם שדי ישות דעתך: אם בוגר חטא או ב-
 לו יישלחם ביד-פחים: אם אתה תשוע אל-אל ולא-שדי ה-
 מתהflux: אםך וישראל אתה ביד-עה יער עליך ושלם נוטה ו-
 צדקה: וזה ראייתך מצער ואחריך ישגה במאוד:

א. לפי איזו תפיסת גמול אלוהים מנהיג את העולם, לדעת אליפז ובלדי?

ב. בסס את תשובה על הכתובים. (4 נקודות)

ג. יחסו של בלבד אל איוב שלילי ותוכפני יותר מיחסו של אליפז.

הסביר טענה זו, ובסס אותה על שני הכתובים. (10 נקודות)

14. שאלת בהיקף מצומצם (6 נקודות)

קרא איוב, א', 8-11; ב', 7-10.

איוב, א', 8-11

ח

וַיֹּאמֶר הָאֵל הַשְׁטַן הַשְׁמַת לִפְנֵי
עַל עֲבֹדִי אַיּוֹב כִּי אֵין כִּמְהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּم וַיֹּשֶּׂר יְהָרָא אֱלֹהִים
ט וַיֹּסֶר מִרְאֵעַ: וַיַּעֲזַן הַשְׁטַן אֶת־הָאֵל וַיֹּאמֶר הַתָּמֵס יְר־א אַיּוֹב
י אֱלֹהִים: הַלְאֵתֶת שְׁכַת בָּעוֹד וּבָעֲדָבִיתוּ וּבָעֶד בְּלָאָשְׁר־לָוּ
י מִסְבֵּב מִעְשָׁה יְדוֹ בְּרָכָת וּמִקְנָהוּ פְּרָצָבָאָרֶץ: וְאַוְלָם שְׁלָחֵ
ג נָא יָדֵךְ וְגַע בְּכָל־אָשְׁר־לָוּ אִסְמָלָא עַל־פְּנֵיךְ יְבָרְכֵךְ:

איוב, ב', 7-10**וַיַּצְאֵל הַשְׁטַן**

וְעַד מֵאַת פְּנֵי הָאֵל וַיַּד אֶת־אַיּוֹב בְּשַׁחַן דַּע מִקְּרָב גָּלָע עַד
בְּרוּקָיו: וַיַּקְהִלֵּוּ תְּרֻשָּׁה לְהַתְּגַדֵּד בּוּ וְהָא יַשְׁבֵּב בְּתוֹךְ־הָאָפָר: ח
וַתֹּאמֶר לוֹ אֲשֶׁר־עָדָךְ מִזְמִיק בְּתִמְתָּד בְּרֵךְ אֱלֹהִים זְמָתָה: ט
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶךָ תְּדַבֵּר אֶת־הַגְּבָלוֹת תְּדַבֵּר יְסֵם אֶת־הַטּוֹב
נִקְבֵּל מֵאֱלֹהִים וְאֶת־הַרְעָע לֹא נִקְבֵּל בְּכָל־זֶאת לֹא־
חַטָּא אַיּוֹב בְּשִׁפְטוּחֵי:

בכתובים אלה באות לידי ביטוי שתיהן השקפות ביחס לאמונה באלה:

האחד — של השטן, והאחרת — של איוב.

הסביר את שתי ההשקפות, ובسط אותן על הכתוב.

נושא בחירה: "חyi הfrט וhcכל ברא'i השיריה"

15. שאלת חתך (14 נקודות)

קרא תהילים, ככ"א, קיל.

תהלים, ככ"א

א שיר למלולות אשר עיני אל-ההדים מאיין יבָא עזורי: עזרי
 ב מעם זה עשה שמים הארץ: אל-יתן לפוט רגלה אל-זנות
 ג שמרך: חנכה לא-זנות ולא יישן שומר ישראל: (ה) שמרך
 ד אלך עלייך ימיכך: יוקם השם לא-זבבה וירוח בלילה:
 ה (ה) ישמרגת מבל-דע יסמוד את-נסיך: (ה) ישמרג-צאתך
 ו בזאת מעה ועד-עוולם:

תהלים, קיל

א שיר המעלות ממעמקים קראתיך (ה): אדני שמעה
 ב בקולי תהינה איזינך קשיבות לחול מתנוון: אם-עונות
 ג תשמידיה אדני מיעמד: כי-עפר הסליחה לבען תורה:
 ה קנייך (ה) קוותה נפשי ולדברו הוחלה: נפשי לא-דני
 י משקרים לבקר שקרים לבקר: יהל ישראל אל-זה
 ז קידעס (ה) החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את-
 ישראל מכל עונתו:

א. בשני המזמורים שלפניך באות ידי בייטוי הנו מצוקה של הפרט והן הבעת ביטחון באל.

על פי כל אחד מהמזמורים, כתוב מהי מצוקת הפרט, ואייזו תוכונה של האל נוגנת מענה

על מצוקה זו. (8 נקודות)

ב. במזמור ספר תהילים יש שימוש באמצעותים ספרותיים.

(1) בשני המזמורים שלפניך יש חזרה על הפועל ש-מר במשמעות-שוננות.

מהי משמעות הפועל במזמור ככ"א, 5, ומהי משמעותו במזמור ק"ל, 3? (3 נקודות)

(2) הבא דוגמה מכל אחד מהמזמורים להאנשה של האל. (3 נקודות)

16. שאלה בהיקף מצומצם (9 נקודות)

קרא שמואל ב, א', 17-27.

וַיָּקֹנֵן דָּוד אֶת־ **הַקִּינָה הַזֹּאת עַל־שָׁאוֹל וְעַל־יְהוֹנָתָן בָּנוֹ:** וַיֹּאמֶר לְלַמְדֵד בָּנָיו **יְהוָה קָשַׁת הָנָה בְּתוֹבָה עַל־סְפַר הַיְשָׁרָה: הַצְבֵּי יִשְׂרָאֵל עַל־** בְּמוֹתֵיךְ חִילָּל אֵיךְ נִפְלָאוּ גִּבּוֹרִים: אַל־תַּגִּידוּ בְּגַת אַל־תַּבְשְׂרוּ כְּבָחוּצָה אֲשֶׁר קָלָונִין פָּנָזְתָּשְׁמָחָנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פָּנָזְתָּעַלְזָנָה בְּנוֹת הָעָרָלִים: הָרִי בְּגַלְבָּעָה אַל־טָל וְאַל־מְטָר עַלְיכֶם וְשָׁרֵי תְּרוּמֹת בַּיָּשָׁם גָּעַל מִגְּנָן גִּבּוֹרִים מִגְּנָן שָׁאָול בְּלִי מִשְׁיחָבָשָׁמָן: מִנְעָם חִילִים מִתְּלָבָגְבּוֹרִים קָשַׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשְׁׂוֹג אַחֲרֵךְ וְתַרְבֵּ שָׁאָול לֹא תִשְׁׂוֹב רִיקָם: שָׁאָול וְיְהוֹנָתָן הַנְּאָהָבִים כְּהַגְּנִיעִים בְּחַיָּהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ מִפְשְׁרִים קָלוּ מַארְיוֹת גְּבָרוֹת: בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אַל־שָׁאָול בְּכִינה הַמְלָבְשָׁכָם שֶׁמְעַמֵּד כְּעָדָנים חַמְעָלָה עָדִי וְהָבָעַל לְבוֹשָׁכָן: אֵיךְ נִפְלָאוּ גִּבּוֹרִים בְּתוֹךְ הַמְלָחָמָה יְהוֹנָתָן עַל־בְּמוֹתֵיךְ חִילָּל: צָרָלִי עַלְיכָאָחִי יְהוֹנָתָן נִעְמָת לֵי מָאֵד נִפְלָאתָה אַהֲבָתָל לֵי מַאֲהָבָת נְשִׁים: אֵיךְ נִפְלָאוּ גִּבּוֹרִים וְיִאָבְדוּ בְּלִי מִלְחָמָה:

א. אפשר למצוא בקטע זה מאפיינים של קינה, ובהם:

- I הבעת צער ותדהמה
- II הציגת תכוונותיו של המת
- III קללת מקום נפילתו של הגיבור

הבא מהפסוקים דוגמה לכל אחד מהמאפיינים האלה. (4 נקודות)

ב. (1) לאיזו קבוצה בעם דוד קורא להתאבל, וכי怎 הוא מנמק את קריאותו? (3 נקודות)

(2) קרא פסוק 20.

הסביר מדוע דוד קורא להימנע מאבל דזוקא בגת ובאשקלון. (2 נקודות)

נושא בחירה: "חוק וחברה במקרא"

17. שאלת חתן (14 נקודות)

קרא שמות, כ"א, 2-6; דברים, ט"ו, 12-18.

שמות, כ"א, 2-6

בְּ תִקְנַח עֵבֶד עֲבָדִי כֵּ
שְׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וְלֹא שָׁבֻעַת יֵצֵא לְחַפְשִׁי חָנָם: אִם־כִּגְפּוֹ יָבָא וְ
בָּגְפּוֹ יֵצֵא אִם־בָּעֵל אֲשֶׁר הוּא וַיַּצֵּא אֲשֶׁר־עָמָדוֹ: אִם־אָדָנִיו רְ
יִתְקַדְּלוּ אֲשֶׁר וַיְלַדְּלוּ בָנִים אָז בְּנוֹת הָאֲשֶׁר וַיְלַדְּהָה תְּהִילָּה
לְאַדְנִיהָ וְהָוָא יֵצֵא בְּגַפּוֹ: וְאִם־אָמָר יָאַמֵּל הַעֲבָד אַהֲבָתִי הָ
אַתְּ אָדָנִי אֶת־אֲשֶׁר וַיַּתְּבִּנֵּן לֹא אֵצֵא חַפְשִׁי: וְהַגִּישׂ אָדָנִיו וְ
אֶל־הָאֱלֹהִים וְהַגִּישׂ אֶל־הַתְּדִלָּת אָז אֶל־הַמּוֹזָה וְרַצֵּע אָדָנִיו
אַתְּ אָנוּ בְּפִרְצָע וְעַבְדוּ לְעַלְמָם:

דברים, ט"ו, 12-18

ב

כִּי־יִמְלֹךְ

**לֹא אָחִיך הַעֲבָדִי אָז הַעֲבָרָה וַיַּעֲבֹד שֶׁשׁ שָׁנִים וּבְשָׁנָה הַשְׁבִּינָת
 יִתְשְׁלַחַנוּ חַפְשִׁי מִעֵמֶךָ: וְכִי־תִשְׁלַחַנוּ חַפְשִׁי מִעֵמֶךָ לֹא תִשְׁלַחַנוּ
 יְדֵיכֶם: הַעֲנֵיק תִּעֲנֵיק לֹא מִצְאָנָךְ וּמִגְּרָנָךְ וּמִקְּרָבָךְ אֲשֶׁר בָּרַכְתָּ
 טָהָרָה אֶלְחִיך תִּתְהִלֵּל: וּוּבָרָת בַּיּוֹת בָּאָרֶץ מִצְרָים
 וַיַּפְרֹכְנָה אֶלְחִיך עַל־בָּנָי אָנָכִי מִצּוֹר אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הַיּוֹם:
 שׁ וְהִיָּה כִּי־יֹאמְרָא אֶלְחִיך לֹא אֵצֵא מִעֵמֶךָ בַּיּוֹת אֶלְחִיך וְאֶת־סִבְיָתָךְ
 יִכְּרֹטוּ לְעֵמֶךָ: וְלֹא תִּקְחֵת אֶת־הַמְּרַצֵּע וְנַתְּתֵּה בָּאָנוּ וּבְדָלָת
 יִוְהִי לְךָ עַבְדָּע עֹזֶל וְאֶל־אֶמְתָּה תִּצְשָׁהָבָן: לְאִיּוֹשָׁה בְּעֵינֶךָ
 בְּשָׁלַחַן אֶתְךָ חַפְשִׁי מִעֵמֶךָ פִּי מִשְׁנָה שְׁכָר שְׁבִיר עַבְדָּךָ שֶׁשׁ
 שָׁנִים וּבָרַכְתָּה אֶלְחִיך בְּכָל אֲשֶׁר תִּעֲשֶׂה:**

א. יש הרואים בחוק בדברים חוק הומני וסובלי יותר מהחוק בשמות.בָּסֵס טענה זו על שלושה הבדלים בין החוקים. (9 נקודות)

ב. קרא ירמיה, ל"ד, 12-16.

הנביא ירמיהו מבסס את דבריו על חוק העבד.

לפי ירמיה, מהי הביקורת של הי' על העם בקשר לחוק זה? (5 נקודות)

18. שאלת **בהיקף מצומצם** (6 נקודות)

קרא שמות, כ"א, 14-13; במדבר, ל"ה, 15-11; 32-30.

שמות, כ"א, 14-13

וְאַשְׁדָּל לֹא אֶזְהָר וְהַאֲלֹהִים אֵנוֹ לִזְהָר
 ד וְשִׁמְמָתִי לֹא מִקְוָת אֲשֶׁר יִנּוּם שְׂפָה:
 יְהָזָעִיר עַל־דְּבָרָיו לְהַזְנוּ בְּעַדְתָּה מִיעּם מִזְבְּחָי תְּקַחַנָּה:
 לְמִזְבְּחָה:

במדבר, ל"ה, 15-11

וחקריהם

לְבַטְעָנִים עַרְיוֹן מִקְלֶט תְּהִינָה לְכָם וְגַט שְׁמָה רְצַח מִבְּהָר
 בְּנֵשׁ בְּשִׁגְגָה: וְהַזְוֹלֶבֶם הָעָרִים לְמִקְלֶט מְגַאֵל וְלֹא יִמְוֹת הַדְּבָר
 ג עַד־עַמְדוֹ לִפְנֵי הָעָרָה לְמִשְׁפָט: וְהָעָרִים אֲשֶׁר תַּתְנוּ שְׁמָה
 ד עַרְיוֹן מִקְלֶט תְּהִינָה לְכָם: אַתְ שְׁלַשׁ הָעָרִים תַּתְנוּ מִעַב
 לְהַדְרָן וְאַתְ שְׁלַשׁ הָעָרִים תַּתְנוּ בָּאָרֶץ כְּגַעַן עַרְיוֹן מִקְלֶט תְּהִינָה:
 ט לְבָנָי יִשְׁדָאֵל וְלֹגֶד וְלְהַזְבֵב בְּתוֹלָם תְּהִינָה שְׁשָׁה עָרִים דָאֵל
 לְמִקְלֶט לְגֻנּוּם שְׁמָה בְּלִמְפְּהַנְּפָשׁ בְּשִׁגְגָה:

במדבר, ל"ה, 32-30

בל-מִבְּהָר

גַּפֵּט לְפִי עַרְיוֹן יָדָעַת אֶת־הַרְצָחָת וְעַד אֶחָד לְאַיִלָּה בְּנֵשׁ
 לְאַמּוֹת: וְאֶת־תְּקָחוֹ בְּפֶלֶל גַּפֵּט דְּעַת אֶשְׁדָה־זֹא רְשַׁע לְמֹמוֹת
 לְבָבִים יוֹמָת: וְאֶת־תְּקָחוֹ בְּפֶרֶד לְגֻנּוּם אֶל־עֵיד מְלָקָטוֹ לְשׁוֹבֵב
 לְשִׁבְתָה בָּאָרֶץ עַד־מִזְבְּחָת הַפְּנִים:

א. מה הם שני סוגיו הרוצחים הנזכרים בקטע משמות? (2 נקודות)ב. (1) כתוב שני פרטיים שאפשר ללמידה מהכתוב במדבר על דינו של כל אחד

משמעות הרוצחים (סה"כ – ארבעה דברים). (4 נקודות)

(2) הסבר את הקשר בין חטאו של כל רוצח ובין גזר דין. (3 נקודות)

נושא בחירה: "המאבק לחברה מוסרית – ערך מרבצי בנבואה"

19. שאלת חתך (14 נקודות)

קרא עמוס, ה, 21-25; מיכת, ו, 6-8.

עמוס, ה, 21-25

כ פְּנֵינוּ תִּמְאַטָּתִי תְּגִיבֶּם וְלֹא אָרַדְיָה בְּעִזּוֹתֵיכֶם: כִּי אִם־תְּצַלְלֵוּ
לִי עֲלוֹת וּמְנֻחֹתֵיכֶם לֹא אָרַדְיָה וְשָׁלָם מְרִיאֶיכֶם לֹא אָבִיטָה:
כ הַסְּרִד מִעַלְיָהּ מִזְמֹן שְׂדִיק וּמִרְתָּת נְבָלִיךְ לֹא אָשְׁמָעָה: וַיָּגֹל כִּפּוּם
כִּי מִשְׁפָט וְצִדְקָה בְּגַנְּתָל אִיתָנוּ: הַבְּחִינִים וּמִנְחָה הַגְּשִׁתָּמְדִילִי
בְּמִזְבֵּחַ אָרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יְהִינָּה:

מיכת, ו, 6-8

בפקה אנטונט הוה אבר

לְאֱלֹהִי מְרוּם הַאֲקָדְמָנוּ בְּעוֹלוֹת בְּגָלִים בְּנֵי שָׁנָה: הַיְרִיצָה
הַהָּרָא בְּאַלְפִּי אַיִלִים בְּרַבְבּוֹת נְחַלִּי-שְׁמַנוּ הַאֲתָנוּ בְּבוֹדֶל פְּשָׁלִישִׁי
חַפְּרִי בְּמַנְיָן תְּטִיאת נְפָשִׁי: הַגָּאֵד לְךָ אָדָם מִהְדָּטוֹב וּמִהְדָּהָה
דוֹרְשָׁמָן בְּנֵי אִסְמְצָעָות מִשְׁפְּקָנוּ וְאַתָּה תְּסַפֵּד וְתִגְנַע לְבָת
עַמְּאַלְהִיךְ:

בנבואות אלה מתוארות שתי דרכים לעובdot ה': (שתי הדריכים נזכורות בכל אחת מהנבאות).

א. (1) כתוב מה חן, ומוי תומך בכל דרך. בסס את תשובהך על הכתובים. (7 נקודות)

(2) קרא את הקטע ממיכת.

למה מתכוון מיכה בדרישה "וְהִצְנַע לְכָתִי"? בסס את תשובהך על פסוקים 6-7.

(3 נקודות)

ב. בשני הכתובים יש האנשה של האל.

ציין שני חווישים המיויחסים לאל, וכתוב ביטוי אחד נוסף המביע האנשה. (4 נקודות)

(שים לב: שאלת 20 בעמוד הבא.)

20. שאלת **בהיקף מצומצם** (9 נקודות)

קרא ישיעת, ח' 17-8.

ח

הוּא מְגַיִעַ בֵּית בָּבִית שָׁהָ בְּשָׂדָה
 יְקֹרְבֶּה עַד אֶפְסָ מִלּוּם וְהוֹשִׁבָּתָם לְבִדְכָּם בְּקָרְבָּ הָאָרֶץ:
 ט בְּאֹנוֹן הַהֲרָן צְבָאֹת אַסְדָּלָא בְּתִים רַבִּים לְשָׁמָה יְהֹוָ גְּדָלִים
 וְטוּבִים מֵאַזְן יוֹשֵׁב: בְּיַ עֲשָׂרָת אַמְּדִי-כְּרָס יַעֲשֵׂו בַּת אַחַת
 אַזְהָר חַמְרָד יַעֲשֵׂה אִיפָּה: הַוְּיַ מְשִׁכְיָמִי בְּבָקָר
 יַ שְׁכָר יַרְדָּפוּ מַאֲחָרֵי בְּגַשְׁפָּי יַיְן יַדְלִיקָּם: וְהַיְהָ כָּנָור וְנַבְלָל תְּפָ
 וְחַלְיל וְיַיְן מִשְׁתְּיָהָם וְאַתְּ פָעֵל הַהֲרָן לֹא יַבְטֵו וּמַעֲשָׂה יְדֵי
 ג לֹא דָאוּ: לְבִן גָּלָה עַמִּי מִבְּלִידָעָת וּכְבוֹדוֹ מִתִּי רָעָב וְהַמּוֹנוֹ
 ד צָהָה עַמָּא: לְבִן הַרְחִיבָה שָׁאָול נְפָשָׂה וּפְעָרָה פִיה לְבָלִי
 ט חַק וְיָדָד הַדְּדָה וְהַמּוֹנוֹ וְשָׁאוֹנָה וְעַלְוָה בָה: וַיָּשַׁח אָדָם
 שׁ וַיַּשְׁפַּלְאָיָשׁ וְעַמִּי גּוּבָחִים תְּשִׁפְלָנָה: וַיָּגַבֵּה הַהֲרָן צְבָאֹת
 י בְּמִשְׁפָט וְהַאֲלָל הַקְדֹּשׁ נְקֻדָּשׁ בְּעַדְקָה: וְרַעַן כְּבָשִׁים כְּדָבָרִם
 וְחַרְבּוֹת מִתְּחִים גָּרִים יַאֲכִלוּ:

יש הטוענים כי בקטוע זה מתוארים חטאיהם העם והעונשים שיתקבל על פי העיקרון של
 "מידה כנגד מידת".

בבסיס טענה זו באמצעות שתי דוגמאות מהקטוע.

בַּחֲצִלָּה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
 אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך, התרבות והספורט